

efter deres Leilighed — vil man see, at det virkelig ogsaa kan være en byrdefuld Tvang. Vi have gjort os Umage med at foreslaae, hvad vi have foreslaaet, i Forordningens Mand. Og Forordningen viser det; den har følt — det bliver indlysende for Enhver, der er noget bekendt med de praktiske Forhold —, at saadanne Foretagender vilde aldrig kunne staa, naar det stod i en Minoritets Magt at kunne standse dem. Derfor har Forordningen ogsaa etableret dette Princip med Hensyn til Licitation, og det er, som sagt, ingen ubetydelig Udgift, som derved paalægges Minoriteten, og som den naturligtvis ikke ønsker. — Med Hensyn til, hvad der er yttret om Bandsynsmænd, da maa jeg bemærke, at vor Mening har været, at i Reglen skulde Landvæsencommissjonen, saavidt den kunde overkomme det, selv afgjøre Sagen, og det vil den navnlig meget let kunne med Hensyn til de vigtigste Dele, de større Engstrækninger, der løbe langs med eller grændse til Aaen; men det er for at faae Alle med, som Paragraphen nævner, ogsaa dem, som ere lodtagne i de smaa Møser, som have Nytte af disse, og hvor mindre Bandløb støde til de større; der har Landvæsencommissjonen vist suldkommen Ret, naar den siger: Vi kunne ikke overkomme det; det vil nemlig blive en Reise paa flere Dage, og det er næsten umuligt at kjende dem, og Ingen kjender disse Bandløb saa godt som disse Bandsynsmænd. Om de end ikke ere udnævnte til at vurdere Nytten af disse Bandløb, saa er der dog nylig ved en Lov, jeg troer af 4de Juli 1850, ogsaa udnævnt Taxationsmænd for Jordboniteringer. Disse ere jo Mænd af samme Stilling, de ere udnævnte af Sogneforstanderskaberne, og de skulle ogsaa afgive et Skøn, saa disse Bandsynsmænd, som have havt Leilighed til at kjende Bandløbene fra deres Oprindelse, hvorledes de ere blevne benyttede i Omegnen, hvorledes de ere blevne oprensede, allerbedst maae kunne afgive dette Skøn. Det er i saa Henseende, vi have tilladt os at foreslaae det saaledes, ikke fordi Landvæsencommissjonen derfor skulde være forpligtet til at bruge disse Mænd; thi der staaer i vort Forslag: naar Landvæsencommissjonen selv forlanger det. Ellers kunne de

selv gjøre det, og det kunne de i de fleste Tilfælde, ved de største og vigtigste Bandløb, men derimod ikke ved de mindre. Naar Landvæsencommissjonen engang har kaldet disse Mænd og fordret deres Skøn, saa maa den naturligtvis være bunden derved, og kan ikke fravige det. Dette synes jeg fremgaer tydeligt af vort Forslag.

Johansen: Endskjøndt jeg ikke er aldeles enig med de ærede Forslagsstillere om dette Forslag, skal jeg dog tillade mig at anbefale det, da der, som det er yttret af flere, muligt kunde være andre Bestemmelser i den vigtige Lov om Bands Afledning, som derved kunde komme i Betragtning og muligt blive drøftede. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale, at Forslaget tages under Behandling.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at yttre sig, kan jeg vel nu sætte under Afstemning, om dette Forslag skal nyde Fremme i Thinget.

Dette blev ved den derpaa følgende Afstemning vedtaget med 36 mod 4 Stemmer.

Formanden: Der bliver derefter Spørgsmaal om, hvorledes denne Sag skal fremmes, enten ved at overgaae strax til 1ste Behandling, eller ved at der nedsættes et Udvalg til at tage den under Overveielse.

Trefchow: Det skeer vist bedst ved, at et Udvalg nedsættes (Ja!).

Thalviker: Det Samme skal jeg ogsaa tillade mig at foreslaae.

Formanden: Dersom der altsaa ikke gjøres noget Forslag i modsat Retning, tør jeg vel antage, at det er Thingets Mening, at der skal nedsættes et Udvalg (Ja! Ja!). Jeg tør forhøre, af hvormange Medlemmer dette Udvalg skal bestaae.

Flere Stemmer: 3 Medlemmer.

Formanden: Det synes, at Thinget ogsaa er enig i, at Udvalget skal bestaae af 3 Medlemmer. Der skal derfor blive omdeelt Stemmesedler til 3 Medlemmer.

Nyholm: Jeg tør maafee henvende det Spørgsmaal til den ærede Formand, om ikke Valget af Medlemmerne til Udvalget kunde udsættes. Jeg veed ikke, om det er gaaet Andre som mig, men jeg har ikke været forberedt paa at foretage Valg idag. Jeg veed ikke,